

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve razvodi.“ Nar. Pol.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Napodpisani se dopis ne tiskaju. Pripošlana se plama tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglasi od 8 redakata stoje 60 novč. za svaki redak više 5 novč.; li u slučaju opozovanja uz pogodno sa upravitel. Novci se šljju poštarstvom (najsigurnije) imo, pružimo najbržišu poštu valja točno označiti. Komu list ne daje na vrijeme, treba to javi odpravništvu u otvoritni pismu za koje se na plaća poštarino, ako se izvana naplać: „Reklamacije“. Dopisi se ne vrnuju nik: ko i ne tiskaju. — „NAŠA SLOGA“ izlazi svitkog četvrtka na cijelom arcu. Novci i plama šljju se na uredništvo ili odpravništvo. Na malo 1 br. 5 novč. za pol godišno. Izvan carovine više poštarina. Na malo 1 br. 5 novč.

Obćinari pazinski pozor!

II.

Pokazali smo zadnji put, kako je Pazin mogao lično napravovati pa i nobio glavnim gradom pokrajina, kako je to po svojem položaju zavrijedio i kao što je to hrvatsko i slovensko pučanstvo Istro želilo. Međju onimi talijanskimi zastupnici Istro, koji su se odlučno protivili, da bude Pazin glavnim gradom pokrajina, nalazili su se i zastupnici grada Pazina i pazinskog političkog kotara. Domaći dakle sinovi i domaći zastupnici zapostavili su interes rodnog si grada i svog izbornog kotara interesom tuđim, t. j. interesom grada Poroča. Da njim je ležalo više na arcu blagostanja grada Pazina nego li grada Poroča, oni bi se bili imali svom odlučnošću zauzeti za svojo rodno mjesto i za svojo izborni kotar, na oni su to propustili u tim se pokazali nezahvalni napram onomu gradu, u kojem su se rodili i najviše izbornikom, kojih interese bi bili morali zastupati i braniti.

Glavna je daleko krivnja što bi Pazin zapostavljen Poroču, na zastupnicih Pazina i njegovog političkog kotara, na domaćih sinovih, na današnjih talijanskih prevacih u samom Pazinu. Od koliko je pakto šteta po Pazin i cijelu obćinu, što nije postao glavnim gradom Istro, uviditi će najbolje oni, koji znade koliko se novci potroše i ostave u Poroču.

Drugi silni materijalni udarac zadobio je Pazin dignutjem domaćega

batalijuna domobranaca. Obćina pazinska podigla ju na vlastito troškovo voliku sgradu, u koju bijaše smješteno rođono vojništvo. U to imo začužila se obćina kod zemaljskog kraljevičnog zaveda u Poroču, kojemu plaća za tu posudu voliko interes. Sgrada ta nevaži danas prvobitnoj svrzi; nonosi dakle željono koristi al interese valja svakako plaćati.

Kad se pročulo, da će vojno ministarstvo promijastiti zemaljsko domobranstvo iz Pazina u Pulj, putovalo su deputacije pazinskih prevaca da dva puta u Beč. Ono što se je tajnimi spločicami i javnimi demonstracijami proti vladi i vojništvu sakrivilo, htjelo se je izvanjskim načinom prikriti. Pazinska gospoda, videći kako grubo upliv i povjorono kod sugrađjanah i suobćinarah, koji su dobri državljanji i koji su od vojništva ocepili voliku korist, htjedohu svojim putovanjom u Beč pokazati, da leži i njim na arcu blagobit grada i obćine i da je i njim kao što odlazi domaćo vojništvo. Bilo to il nobilo faktum jest, da gospoda pazinska nisu u Beču naplać, t. j. da je uzprikos njihovom dvokratnom putovanju u Beč, vojništvo iz Pazinu promjosteno.

Priznajemo, da se vrlo slabo razumijemo u vojničke poslove, no sudimo, da treba osobitog znanja za promuditi, od koliko je silno škoda za Pazin i okolino to promjostenje. Rećimo da je Pazin obstranjivao sa živozom i avim potrebitim kroz cijelu godinu, danonimo popriješno 100 moma-

kah; da su žastnici ostavili u Pazinu sav svojo vojnički i privatni prihod; da je svaki i najsiromušnji vojnič donosao sobom najmanjo jednu potčinu; da je gradu ostalo liapu svota od stanarino momčadi i žastnikah; da je endi vojničah dolazilo i mnogo pučanstva u Pazin to taj ostavilo svojo imanje, pak abrojimo avo to to nedomo pratjerivati ako rođono, da je u Pazinu ostalo svako godino najmanjo 20 hiljadah forintih, od kojih neima danas niči novčića, dopuđa izdaje sada obćina godinice voliko interese za kazarnu bez vojničah.

Sada noka svitko sam prošuo, kolika je to silna šteta za grad od 3000 stanovnikah, za mjesto u kojem neima obeta niči trgovino i koje živi najvećina od tudjinacah t. j. od c. kr. činovnikah, profesorah i djakstva. Ovu štetu nanosli su gradu njegovi vlastiti sinovi, talijanski prevaci, koji opojiv se kruhom, zaboraviše na svojo dužnosti, dužnosti sinovah, zastupnikah i voliteljah puka. Na uje padu krivnja i jedino na uje što je grad Pazin prikrađen za kojih 20 hiljadah forintih godišnjih. Jedino oni će odgovarati Bogu i narodu za ono što su zla podinili il što su dobru učinili propustili za grad i obćinu. Da nisu puko avo jedino zlo posledice njihovog grieha, pokazati ćemo drugi put.

DOPISI.

Kanfanarščina. (Konač). — Krišćanski uzgoj djece ostavlja se jedino sirotim mu-

teram i otorm, koji su obično sami nauka potrebit. Nije se dakle žuditi, što u nekojih sekih žudorednost žalosno propada, što se kada kada dogodi, da gono c. kr. oružnici a banjonetom na pučki avozano dvannestgodinjo žlostino na ovijakni sud.

Događi se dopuđa u studeno zimsko doba, da novorođeno dijete, koje kumovi preko Drago u kanfanarsku župnu orknu na sv. kralonje nose, na putu promine, a da av. krsta naprimo. — Moglo bi se nabrojiti još drugih nvojljah, koje onaj blodul all uvjek poklan, štiti, Bogu i caru vjeran i odan puk nezahžno bjiu i taru, i još se glavna poređka gospoda usudjuju trubiti u aviet, da je stanjo u Istri nabilantno. t. j. sjajno! Baš ovo u Poroču pohvaljeno sbrilantno stanjo blodnoga puka prislilo je prošle godino čestite kanfanarske obćinara, da su dvojcu izmedju seba poslali u caraki Beč, gdje su pred licom Nj. Veličanstva, našega promlostivoga cesara i kralja svoje jedno sbrilantno pohvalili, nego zatužili. Svim ovim nepohvali moglo bi se postupice dostočiti i trpećemu puku barem djelomice žalosno stanjo otkršati, kad bi se ostavila spasonosna namisao neumrloga Dobriča, da bi se namo dalo Družinom vlastita, vriedna i požrtvovna svedenika, kako vodnjanskim Rovecom. To je sada, dakako nemoguće, radi volike okuđice svedenstva. Ali obzljeno bi se mogulo nato misliti, da se Dobričina namisao ostvari. Na škola bi se puko svitako moglo i moralo onomu puku dati, putovi mu ponuditi i popraviti, pak čisto i zdravo vode mu prikrsbiti, gdje ova namisla, kad bi bilo samo o slučajno volje, imlo više krišćanske ljubavi do trpedoga črta, prvoga rodoljublja i pametnoga gospodarstva, pak manje laskanja i klimanja latinskim voladim, narodnim našim odmetnikom i protivnikom, zvali se oni, kako

PODLISTAK.

Istriancima ili diple Babinoga Marka.

II.

Svi pametni gospodari na razkršćah stare i nova godino prave račun. U tom jih i novinari silode. Samo što svaki natežo na svojo kraj. Vabiti Marko i on je učinio svojo bilancio u vabit proročuna. Naš obćinastić sila ih dat counta smjeda se mirne duše podati i odole brigi svojih jaslarah i punit jih u svoju pace. Da filozofiraju sicut equus et mulus pri punih jaslah, jer oni točnitno proračunajom kormilare s našim brodom, keli napokom mora dosegnuti svoj učer, iku blažene zemlje: „vo die Citrone“ blizuna.

Pioniri volskih narodnostnih dogodajah uvjek se su najprije pojavili na polju literature, pak i jest obćenito mišjenje, da je Dante udario temelj ujedinenju talijanskom. Combi (quel genio singelato della infelicità) na svojo način, kao i Teassabi sa svoimi beletrističkim proizvodima (kojini je huncvut Rešetar usao u tajnu morala i koji su za sada s jaslarake opreznosti vrestali razvijati se u podlistaku organa Babinoga Marka) i nelžbrojni drugi poprilihi su stvar s pravoga kraja. I u nas kod kuće proklijala kao gijive razna učena društva, znanstvena razprave. I tako će doći, mora doći, spasenje kući istrijskog Izraja, a kad to bude, spominjati će se jedan junak medij junaci. Ime mu je „Ex fra Pepti“. To vam je od oka delijal.

Dvaat tudjinacah odštra moatve zadržilo si pod kapu udariti sramotni žig h-

vatstva ozamiji ovoje. A po čomi Božo dragi! Po intelligenzi no. Po posjstvu niti. Jer po tih klerikalnih jest i bili do Istro talijanska i preko sudnjega duna!

Znao li po čomi Čujto da se onog križate! Po mast, „per la rudo, informo massala“ Ta nesretna masta, tame negdje od onmog stolotja, da spada u tlaude hrvatske za monovanthl A znate li vi penezu te zlosrećit! Ah! povjrat nije još do sada znala za našu Bartolomejku nođ! Mnogo prije od Babatinih vremenah jošter, jarašili ovdašnj on strahni sikoti Uskocići, kojih prauuoci i „anus još smjedu haniti se na oivannu u Poročkoj razkrčvi. Bija je to strašna, amurna, burna nođ. Sva naša sveta Istrija smjela je spavati spokojan san; u sam element strahili su straju o Uskokah.

Ali trakići starohrvatski i onaj pakleni starohrvatski „štri buhe“ in personu, prokrštili jim pur kroz tmine, kroz vabra. Domogli se Uskoci, jaoh domogali se svata nam zemlje. Igle, žudnoga pojvali! To nođ uskocići sikot, kao da je zaboravio svojo groznu duč. Negrab, neječe, nehode, nadere, ne daje od sebe glasni, Niti vrisnu, niti zubi škriču. Ko aviet duhovah šulja se to nođ vojaka Uskokih po dormitorijih latin-skih naših praotacah, al ne da robi, ne da pura, ne da pali. Na razusto srebro, zlato, drago kumenjo niti da oka svrce. Vas njim ponao te strašne nođ bijaše: kruptiti po čeli spavajuće nokom vodom žudivotorkom. Od te vode, od te kropsje, stopot jaoh i narasli našim djedom i blicam uskocići rođki, a probudjeni stali (jozikom) po uskocići zavjati. I tu vam je silnikom naših jadul Do tuda nisu nau znali nego otmati, te nođ Uskocić pustili

nam svojo dare-uskocićke rogove, roždiće, pipe i pipice, da se togu dara avo do danas neopostlamo.

I redki bili, koji je minuo uskocići dar. Bubbih šikundjeu n. pr. sretna mi majki! pakno je baš tu nođ u škaru, kamo pohjažo od nevremena u svojoj ribaril barti, pekao je sardjelo; onaj šibav, ponio na trabakulu devono kolje u Mletke, gdje se gradilo laguna, a Prjajcomovni nama tina zahvaliti pomnikjanje rogovah praznovjernoj dadi Uskokah, koji tu svojoj sarovosti poštovahu crkvo i manastire. Ona vam, prilja (invidera) po znanu Ispušna holka, po našu gal en, odjedela ruhenicu u odaljoni samostan, gdje je uarđjanovio „Pudra Morhinosa“ (koj sam se podplativio fra Glacomo), i tu, jer ju je zateklo noćea, prepriala u „forestariji“. I tako utekoše još njeke ter njeke.

Pak da se vratimo na „lostastu pripoviest, ah! koliko su naše pametne glave omele avo svietu nobiliti, ah! kolike trave, kolike žilo nije izkuhalo u svom loplju Markova Baha, nobi li se lieka našto protiv tih zlosretnih rogovah. Napokon, ihuho! prolajtoše naše istarske gorice! provirite od radošti naše istarske vode! Napokon naš niti i dragi, naš slavni, naš nepri-podobni „Papico“ ukrao tajnu u kioštu hrvatskih erorizacah i on ima sad u svojim rukama „lapla infernalis“ s kojim će izbiti te varvarske biljega, nesretno rogove a čela nakazano nam braće i izvesti ih iz sužanjstva Angulatične Babilonije.

Ovi samosilni Uskoci, ah! koliko toza skušiate sad svoj rogl! Odzvonite vam je za uviek! Stankte. dok se naš zlatni „Papico“ razmaše „operirat“, pak da vidimo, jeli ova z naša i gola plemenitina krvi latin-

ake, il kako vi hoćete, vaši zakarpatiski pustinji!

Amo da vasl sinovi i kćeri Istarske, „Papico“ da vas povrati ljubeznoj majki vašoj, koja melan krevet storo vami usred avoga krila. Vi sutočani „Papicevi“ vi ste sretnici, koji čste prvi biti pripušćeni u kole plemenitih sinovah avoćde majkel Pa lko da se nećuti osobito čašćen, „od mi je dano poštati ruku u ruku odvjetka silvno toza Vasilija“? odvjetka, vojni u ikomu su se milo poljubio avo tri lije: Markorošah, Malizah i Meschinacah ter avo se svi ti predkati odsjevaju u avim njegovom bivstvu: Markoroštvo nad čelom i izpod nosa, Meškinstvo u glavi, Maliza u ujadrih.

Njekim, kako ste vidili u „Saggio di Cognomi Istriani svezizzati“ je Papic jur učinio operacju, u ti su med ostalimi: Abramij-i, Barball ji, Orli-ji, Orsi-ji, Ferretij-i. I Poročeka Baha jo liepo svarila to odpušteno i slastno progutala. Na zidar!

Cegati će sada sploh i redomice svojim lipšim i ostale, pak će izpast s njihovih glavah avo pavorine one strahno nođ. I bivši zastupnik na Monte Citorju, „Vollari“ zagrliti će svojo vrhulčke kolje-noviće, u dohrinjskim Kirindšcom, puntarsko-istorskim Markovščicom, omilajskim Fabljanščcom itd. puknuti će med očima, ter će se odsele moliti svojim talijanskim prezimejakom, Quirino Inbataščcom Marku i Fabiano-u, jer će uvjalti, da njihovo prezime ne samo lije rogo-nakazano, nego da je odito te su im oni lopovi izmješali i zalamska slova.

Al ju znama, da nit istiz. liburnijskim tabelarom nobi sree podlje gontil preko istrijskeoga mešjaša one svoje omraženu

Jim drago. Da bi se među zanemaranim Družici našlo bistrih i pametnih razumnika, koji bi mogli biti danas-autra u rodnu koristan i domovni: dik i ponos, nelmu dvoje. Uprav maš odim pukom, u selu Vladici, ugledno je svjetlo božje vođenici G. Rahar, profesor u Osijeku. A danas nelmaju Lračani, osim jednoga Kausanica u Morganib, niti za najveću silu pismena čovjeka! — Prije nekoliko godinah podigla se u Kaminuru na obdinske troške i epu i u odobnu kući, u kojoj stajuju e. kr. oružnici. Da bi se slična kuća podigla na drugoj strani črage te izručila kršćanskomu uzgoju i prosvjeti one manogobrojno ali zanemareno djece, nato se valjahu niti ne misli. Ipak nose i Dražani svoja muku u obdinsku blagajnu i na e. kr. porezni ured, ipak moraju i oni dopri-nišati visoke obdinske namote, da se obdinski dugovi isplate i uzdržavaju škole, koje njihovo djelo ne koriste; ipak moraju i oni davati svoje sinove u vojnike! Kako bi se ovim blagom i vapijućim potrebom dostadošili imalo, moralo bi na prvom mjestu ozbiljno istražiti obdinsko zastupstvo nimo. Ali, dokle stoje obdinskomu zastupstvu na čelu ljudi, koji dužnosti i odgovornosti zastupnika nepoznavaju, jer svojom glavom na misle, daleko se nemože očekivati, da se stvari na bolje okrenu.

Zar ima dakle ovo žalostno nađe stanje i nadašje potražiti? Zar ima putovanja ona pokrivano dvojice u Beč i po njoj naša pravilno priznava na izvješću mjestu izjavljeno ostali bez svatoga uspjeha i poželj-dio? Zar se ima glum puka ištakati abri-lantno poručio gospođu ili bezalutano strahovnjem kakovoga kumfarskoga bez božnika, komu i volika gospođa svo vjorup? — Pomoziemo ni nam, pak da nam i Bog pomoći! Svatnjemu zastupstvu iz-toklo je vrijeme već 7. septembra pravo godine. Vrijeme je dakle, da se obdinski izhori već jednom objave i obnovu. Mo-djstini, obdinstri, negledajmo prekrškanli rukuh, što rade naš narodni protivnici — darcenoy, već ppravljajmo se svom ozbilj-nosti na velavažno djelo. Tu se no radi o tako zvanom sprhat-htevna kakovoga kuma ili štutula hlo on tko mu drugo, nego o naš i o našom obdinskomu dobru, radi se o napredku i boljoj budućnosti naš djece. Ugledajmo se u svojo stanje, uvjetno Zimljoe i Osvjetimo se i mi i ne-odnoju na imajno zdravo oči i razumu i glavu varati, slopiti i strahiti od takovoga strpoga mažnja, komu njo atlo nogo do omnitaje i do svojego gladnjega truhlo. Ili tamo dožni za obće dom: svojo, da na našu potomstvo ne oduđu i držimo i na pameš zlatnu opomenu nezaharynjoga bi-kupa Dobro: skada brato svojo za-atupniko, ne biraju si nikad ljudi krat-koga razuma, širokih ustjeh i volikoga tr-buhala.

Iz Rošć'ne, febrara 1886. — Iz svihlu stranah Istre šta se u dnojoj »Našo Slo-gi« vjestib, samo od ovud nikada, kao da ži-vimo u obećanoj zemlji. Nu žalbože njo-tvimo tako. Jadi i nevolje, što mađe naša blodni puk šrom olele Istre, jesu i ovdje kod kuće. Ova obdina sastoji iz dvjluh plovanjluh; jedna je u Rođu, druga u Do-lenjovjasi. Plovanja Rođ imado okolo 1840 stanovnikuh, medju kojimi je moždā deset Taljanah stanujućih u samom Rođu. Drugo jesu sve Hrvati. Nu kao po oteloj Istri tako bi i ovdje manjlina htjela zapo-vjedati većini. Ta manjlina htjela bi izko-rjeniti sve što diše hrvatski. Župnik vjh bude kao tru u oku. To su potkazali vje-puta nu najbolje prošle godine, kad su mu uzeli i bollil u potok dva sjedlna od kamena, što su ležlna pred kućniti vratl župničkoga stana. Pak da su Hrvati dlu-žljivi! Gdjo podnjaju oni ovakva neudjlo? Čujto što se je dogodilo dno 21. janara i. g. u Rođu. Župnik pribavio je nalmo orkevi lopi harmonium i to pred dva mjeseca. Očelje našio je nekolo školeku djeecu plovati orkveno pjesmo, to prali plovanje sviranjem. Rečeni dan plovani su djeeca pri-va. našl poznatu pjesmu: »Na lica mi pu-damo. Pral tohom o Božku, koja se nalazi u molitveniku o čia bud vojlu vojna. Grad li zlošim i Odmah po našl dojlje k udjelju trojlu Taljanuh, od kojlu dvojlju nepodl, skoro mlkad orkvo, u ka podmu unudjnih, da koji mu je dopialko plovati u orkvi hrvatski. Udjelju ih odpravio k žup-niku. Kad tamo, bez kusat stupa u žup-nički ured, to jedan od trojlu podmu ovako vllenti: Il nestro popolo non vnto ole in ohlona et onli in orono. (Naš puk neđe, da se u orkvi hrvatski plove). Župnik njim je odgovorio kako valja a oni otidlu predvi se. To se je dogodilo odmah po njhl kad je puk hlo još akudjlu pred plovanjom puk se je moglo nvašlu dogu-diti? A koji bi bio tomu kriv? Poruo i oroni!

Odnom u pravilu neki Taljan iz Rođu. Taj čovjek je svakako nesposoban obnašati takovu službu, jer neznade hr-vatski da i nepopinjemo njemudskog; hr-vatski nazna u pravilu hrvatskom obdinskom!

Da neznade tog jezika sam je kazao ak tomu dođao, da i Istri nalmađe nijednoga Hrvata!

Došlo li mu koja službena pismo na-pisano hrvatski, buoi ga na stran, i tako sam kuža, puk onaj koji je pismo nek tako odgovor. Naš mlodstivi vudar podjeluje nam prava u taj čovjek haca je pod nego. Ured obdinski sastoji iz poglavara i slugu. Želj li vidjeti Injultu, traži poglavara puk doš vidjeti jednog i drugog jer postlvar ju i Injulk. Tako se baram neđe poglavar nikad razrditi na tejlaku.

U Akoli se ud Taljanaki i hrvatski. Nu študo je što bi i nekoli kmoti htjeli, da njim se djece ude i hrvatski odmah pre-

godine, a stromašno dosto nezna ni kruha pitati taljanski. Škole obstoju u Rođu već mnogo godina, nu o školskih sjednicah uelma ni govora. Možda se koji boji, da bi se u hrvatski govorilo! Blazeno takovo škole!

Često iz Rođa u Lupoglav nelma. Mje-rili su i ove godine, nu možda budu mje-rili i u vrijeme dojdjućih izborah. Dotle nek se blage ljudi muše, a petlu ča još više, jer čim dalje tih, slabija cesta. Što čemo, za Hrvate nelma nvač.

Prodjimo na Dolenjavas. Ova plovanja broj 1230 dušah. Taj broj nam kaže, da mora biti i djece sposobne za školu. Nu ipak do 1883. zamilo je bilzu 200 djece u mraku bez škole škole. A još i tada da nlu se nekolo izvanjako osobe smilovalu na ovaj stromašni puk, još i sada bi se školu želno. A do tad? Ništa! Redku je osoba, koja znade nešto štati, a još redja, koje bi podpisala svoje ime. Učelvi jezik je hrvatski, primada je netko željo, da bude taljanski; ali baram da se odmah prvo godno počmo učiti i taljanski. Mil Bože! A želji li neki jednog Taljana, moras dvlmi dupriti ići po blalom danu kroz olelu plovanju puk doš ga jedva nudi u zainjoj kući u Lupoglavu ili bolje reknu, u Goronjovjasi.

Navod je ovdje šibar. Nu neki su se pustili prevartiti u vrijeme izbora, pak su za mlenu stvar protali svoj glas. Obu-đalo njlu se je vnto i voda, nu to štuklu i danna kako židovi Inkratu. Vjerovni su nekome, koji ju pred dvim godinama kupio kodno Lupoglav. Taj bi htio Artil ovud svoj taljanski duh te obećuje više stvari. Kako jli pomazli puku, kažo nam sladošči primjer: Dno je udšati drveni meot Pri-stavni-Semid, najviše za svojo korist. Kazao je ljudem, da ju to na svojo troškova udšilo. Zidaru ju platlo 60 for., puk dravo i još nekolo mladenosti, avoga skupa možda je bilo 100 for. Nu u broju 206 od 21. novembra 1885. glavni baba »Istre« št-talo ne je, da je slavna junta podijela g. T. S. for. 100 za meot Priniva-Semid. Ulepo li nagrada! Puk da on nekrlji za puk! Ljudi dragi! otvorite oči i neposin-đajte onih, koji bi Vas htjeli zblati, da još spavate tvrdim snom, to da budu slo-bodni u svojih ljudskih poslovih. Sile-đito i Vi primjer nekohl obdinstah, koje su se probudilo i pokazale to gospodi, da se puk više nada vram, da je i on progled-ano, da ni mlamo više »šćavi« nego slo-bodni državljanji, jednaki Taljanu, Niemcu i svakomu drugomu plovacu.

Pogled po svietu.

U Tratu, 3. marča 1886. Njegovo Veličanstvo primilo je dne 1. t. m. u podulju audijencu tr-

šćanskoga namjestnika barona de Pre-tisa. Ovaj posjet dovadjaju nekoloji u savez sa potvrđanjem tršćanskoga načelnika, koje nije jošte uzvelidilo.

Carovinsko vijeće prokinuti će svojo sjednice od 6. do 12. t. m. Razprava o proračunu započeti će 15. ili 16. marča.

Odbor carovinskog vijeća za voj-ničko poslove zaključio je jednoglasno, da se predje na potrebnu razpravu o zemaljskom ustanku. U tom odboru izjavio je ministar rata, da neće su-đjelovati kod zemaljskog ustanka ona osoba, koje obnašaju koju javnu službu.

Obdinski zastupstvo grada Ljub-ljano stvorilo je resoluciju, naprenu proti poznatom predlogu o njemačkom državnom jeziku, podnošenu u carovinskom vijeću.

Madžarski ministri Tisza, Szapari i Szachony dolaze u subotu u Beč, da prisustvuju u nodelju sjednici svihlu ministrarah, kojoj će predejedati Njeg. Veličanstvo i u kojoj će se konačno rješiti nekolo pitanja o austro-ugar-skolj nagodbi.

Hrvatski zastupnici na mađjar-skom saboru proslavili su svčanim načinom desetgodinju službovanja ministra Badokovića. Opozicijska novino hrvatske, koje su kritizirale desetgodinju rad ministra Badokovića, bjhahu svo zapljonjone. Njeg. Veličanstvo potvrdilo je zakonsku osnovu o proračunu za potrebitnu unutarnje namoupušava kerahjovinah Hrvatske i Slavonije za god. 1886., vatimnu po hrvatskom saboru.

Crnogorski knez Nikola, koji se je nedavno vratio na putovanja, našao je kod kuće ozbiljna pisma. Javljuju namo, da se orbanasško pučanstvo diže proti Crnogorcem i du želi, da se Turaka zarati s Crnogorcem. Crno-gorci žine radi toga vojničke priprave jer neče, da jli neprijatelj nepripravne zadođu.

Ako su istinito vjesti, koje do-laze iz Bukarešta, bio bi mir izmedju Srbije i Bugarske sklopljen. Pišu namo od tamo, da je arbski izaslanik Mija-tović primio od svoje vlade vjest, da pristaje na pogodbe mira, podnošene od zastupnika Turaka. Iz Biograda puk javljuju, da je predložio Turaki izaslanile srbskoj vladi ovaj jedini bla-nak o miru: Mir izmedju Srbije i Bi-će povrćeno onim danom, kojim sa-dnja ugovor bude podpisan.

upuštilo uskočke vjere. Nego manilo se stianu »Pepijave lupis i tu ča tako dušo-tervno dj-lvati, to će dožadnja poručio opozelja pohelit razširetan rukama u nekolo naruđju u kvartilo plovanji, a u jeziku štuklo »slovi« onu poznatu: »Primi mlako, Tvoje diče, Primi, vjek će Tvoje biti, Ljubiti Tvoje svuko dčba. S Tvojin cvjetim grob na kiti«.

Vi toga časad niste znali! Dr. Matko vam je skroz i skroz taljanista genju. E čeh pignal To će vam na svojo Porušknu brau posvjedočiti onaj stari gospodin jasura, a još bolje onaj naš čovjek dulle manj notte. Iz kojega košana uskoč-koga mollu var llopo, da izvedite prezimo Spineč. To vam je pravi pravcati taljan-isti spin spino, a kako on znade ljuto bosti, pače vjeplat, jedan jasiar je zavapio, da b se imo podpislavati: »eugno anzleč spin«. Čud taljanški apust ča iz ne — ljeničke »eugno« bratu nam »Jencolca. A simpatičnoga Don Viska nepuštamo na žlu glavu, da osamljeni kuka i naride: »Sam-li, dakle, »Sam li da ostanem i Čhe Samli, Zamil i Eglito nostro, nostro puro, nobile sangul i zbiljal njegovi su prizemljenici, koji od istoga praotca lozu vuku i kojih ima njekoličak po Kvarneru, apasiti našoj obdjoj Maki, a to su Zamblići ali što rekoh? To su plemeniti Zambelli-Gimbelli! (O »Zaulo do Toni«, kako ga još 1883. jasari prozvati, netreba da se isto-tom povade Hoč)

Kad se svrši na narodnom Krku, za-redit će »Ex fra Peplio« česati diljem Istrije, Dalmacije i isto Hrvatske i tu će čete uvaditi, da nit isti Preradović nje-slaviti iz hrvatskog gaja. Nobiljše se onako po hrvatskih šumah — Murameu! A nit Mžuranti nije cviet iz hrvatskog bostona,

kao ni Gandulić-Gandoli. Banić-B ni li d. Prerad, kako je otlo poznato, jest stari-nom izdojnik i potomak onoga uzarioga popa »vieske krieposti, kojega su župljani zvali, pr je nego li su oni i on »počri-ploj hlo bili: »Pro Rado ili Preto Rado«, a »xban Ivan vam je »maggorana« iz tal-janskog Edenu.

Madžari glagoljuši, to je lahko do-kazati, nastavljal su uskočke neđjele ni-prosto provoditi Cavaleri e, Vecohard-e, Depaoli-e, Negri-e u i Vitezo-vica, Starčevića, Pavlinovića, Črnčića. Napokon da izidi, da aza zemlja od Dunava do J dr-nije van taljanski, jer ni su Hrvati pre-njeli amo dolje svojo »Vale Hrvatske« ni-je oni mogli izbrist taljanski Panomiju Dastinojcu, Rasulu, Istriju it. sa hca zemlje. Nek samo prof. Ljubih napuđe zagrebački muzej! ali neka već sad znade, da zagrebački Apolla nije kješeno hrvat-sko djelo.

J. van anda na dušak nemogu iz-pričati svu čelotvornost »Ex fra Peplje-ve« filozofičke oneopatlje. al to stoji, ai po ština one duše kod sv. Mihovila u Zadr-u »skratio su vuka«. Što čete? I čerit na kadšto guja vjede. Zobljudi manstraku kuruzu, naše se dječa uvuklo u tajne hr-vatske Sibille, u sada mu posredilo, to srće (serkali) vodu hrvatskog sbora na govoru u kući svoga babajka, iz ustjeh Duhaš-njike, »vvoje htjete, ter vam je u hr-vatski polkovan tako, da mu svi Jasići, Pavdi, Daničić, Miklošići nežu ni do-pete.

Red je stanuti. Kako vidite literarni ovaj pionir spnati će Miki zamlji tolike pokrajine. Njega dakle, mlalite vi, neče mlatu dostojno htjeto na Campidogliu, pa mukar se imali porušiti i ista »ara

oela. Njemu, mlalite vi, nije o holt stiti Giuseppe Mazzini u Giuseppe Garibaldi-u? Trappo poon, moji drag! Naš »maštro Beppoe ne nepi za nagradom u Italji. nego radi zaslužiti moralnu podporu od Italije. Dakako da me vi još nezamijete. Ovaj tek dolazi »dulela in fundo«.

Naš »Ex fra«, zobljudi kuruzu št supra ovelo su grčku alfavitu. Njega nolta-čeljo nikad zaousli ni Omirovo gusarije, ni Demostenovo govoraucija, ni Ešilove lukrdije, a kako je vjeto svoja vjeka, ne-zazhlja, ai glava ni za aureolom avetosti, pa bilo i veloga Bazilije. On vno vol pi-mentom strasti zurlati za lagodumi raz-košnoga života, što ga priž: Bosforska okolca. Tu strac probudilo u njem grčku alfavitu. Ako ste pomnivo prali i oku-bravnja »Pepljeve«, mogli ste opazit, kol se on strastvno zaba hja grčkimi kraljevi, Porfirionit jest hja sladku sanja nj-go-vog života.

On neče da zam za kakovo izvajanje svojo prizimom od »taljanskoga korjena. Kako ni Vaso-Vasilje, tako neče da mu se spominje tal janski plemenitaška poro-dica Vasilj sa Korjom u njegovo pre-zi-me, svakako, grčko. Rieč u jednu, jer moram da svimim, on vam je odvjet-ak, njezli odvjetak kralja — huseleusa — Ko-stantina Porfirioneta. Rodovni list lau-ju zgotovljen. »Za istuge učinjene sa »vojim lapšem, Mancini. Robilant, Corti et comp. vrude hote nadupirati njegovu kandidaturu, kad se Europaki kongresni-stane za zelenim stoim. Sadanji grčki Gjorje jest taljanc — umetpuška. Naš »Peplio« jest bišnik narodne grčke ot-uastlje. to će skorom zarjest ai »coro o'coro. Mujo ča u Mbu Azju a Gjuro ča se povući u Pencijonopol. I tako se opet

ovdjo privredila ona stara: »glj estami al tocanoo; »Ex fra Peplio« bori se proti ro-đ, »Ex fra Peplio« bori se za (zlatni) Rag i rog ča mu bit. I neka mu bude! Ta ga je zavredilo!

Kako je volađeni »Ex fra Peplio« spalo Istru od armata »nečolova poroklu. tako je polezom »voga para — buzdvava Pas-o-glavče izbratno a istarskoga poha zavori žig uskočkoga jezika. Tu i sama »Sloga« siavo-obitau vrliti »Jork-cane« i »I-trijoni — kaj ju je do toga, da ju istarski puk u istim razimil, po istih svog »Fran Jurica« prozovaru nu j-z-kam, koj »q« može keriti hrvatskim. Guje bi pul-istarski razumljo, kad bi se reklo ni primjer: Pasoplavje je iz Malj Sela, mjesto iz mlto, Lomjiti, ili: Pasoplavje je »plučnik otčinja« mjesto simplezato al servizjo delja suntu causa?

Ako ga danas sjutra mladnji pretou-đent »Ex fra Peplio« nozime sobom u Stambul, da mu timari pazduho, nreč al »vjeza hrel mlitni u zemli obećanja nu-ruada »za zaluge«.

Samo se nemožemo dpat odčuditi ne-zahvalnosti taljanskoga »Sandro«-u, koj da mu j-ud nekoloj dana poridlo ml-otallim: Ah! che ti san un vero moš, non št tu ancora, in che zergo che dovemo-parlar nu, porhoy, ne ospilla i nostri gonzi, lozaro, ti ne guasti el mestler!

Rošetar.

Bugarski knez Aleksander stigao je dno 2. t. m. u Sofiju, gdje ga je pučanstvo srdačno dočekalo.

Čim bude mir sklopljen, sazvat će knez narodno zastupstvo objibugarskih pokrajina u narodnu skupštinu.

Rusi napreduju i širo svoj upliv noprostano u Aziji. Tako brzopobjahu iz Merva, da su ruski vojnici uništili 13. febrara svečano u Pendjeh te umjestili u njom rasku upravu. Pučanstvo jih svuda prijazno susreta.

Prekjučor preminuo je u Rimu kardinal i tajnik sv. stolice, g. Jocabini.

Španjolski pisac i diplomat Castellar napisao je u svojem listu nekoliko članaka u prilog potlačenim Poljacima u Pruskoj u proti tlačiteljom, osobito proti knezu Bismarcku.

U Francoskom parlamentu podnieli su nekogi zastupnici predlog, da se potporaju iz zemlja svi primavci, koji svajataju francoski prietok i koji da su nadi toga republički pogiboljni.

U Londonu voda sadu proces proti onim socijalistom, koji su počinili izgrodo dno 8. febrara.

Turska vlada potlačila je grčki časopis, izlazodi u Oavignadu, koji je zastupao grčko interovo.

Mimo zavidiču!

Stajoga Kvarnera plodnom na otoku, Diel gradid a brionu k nebu rgo visoku. Camu ni se kodid of gradidju mull. S doba tvoga zlatnog u zborav pull? Valjdu što te rioso kulo Frankopana, Uspomeno staro sretnijst ti dam? Il što porodi nu brežuljku vilo, Svakom drugo diavo, svakom toll mlla? S tog se i ja dišim s tobom, gujzasto moje Zarko da te ljubim, nek ti vjstam poje.

S izteka te a juga ravno polje rlesil, Koje spetve, s tuljja oko ni se krunil; I zapadu nati spazeta gola ono lečil. S ležlj glava tvoja k nebu hole stršil, Morv, što pu takom krki oto plidu Nadiljivo ni gradit ardu. kuno jačo. U tibi mi ljubim prvi pti ovanit, U tibi mi ljubav prvu zada namu, S tog hui ti tebi granizam, nek ni tuj lud trise.

S brežuljka tog da mi k nebu duh prhno.

Za tobom se štidiči narod oštimu, Dok ni Frankopana kuzogave imacu, Za njihovo zlatno žilvo ni dohu, Dok to Mij-tidid kleti nu učini rohu; Doba ti tud zlatno u zborav prvija. Takvi učen stignu jadno moju preve, Kadno Lavin rati mud Napoliona. Iz raju dočidno stignu mi tu biona, Al'eo dohu zlatno ulkad ved ne vrati, Rodo Pono krad, jednom bur zavijti? Pateju zoro, sjavni gradit na visini, Sjorn, dohu zlatno, aletaj otadžini!

A. A. Omiljajina.

Frana i Jurina.

Jur. Tri, pat, šest, Sastanina. Fr. Ča to bih odočid kako purid? Jur. Palo ni Frane na um. kake se ono igra ala mora, stro, elique, bla. Fr. Pak č ti to znači? Jur. Va Monkalvo so neki mladilid nedoljopu novom letu igrali nekakovo novo igro ka se zove abot rešine. Fr. A kadni i kade je bil eštracido? Jur. A nekni dan va našem Sredidšio pod akvilo. Fr. A jeli pak ča ki dobi?

*) Priobidju mo ovu pjesmicu mladog Istranina — koja je daleko od savršenosti — da ga potknepio na daljni rad osobito na ozbiljno proučavanje narodne knjige. Urad.

Jur. Za hadava se nit' sol va mora ne hita, puk da bi onakovi moškardini svoje buk koristil hital. Dobill so neki terno, neki šinkvilo a jedan šestino.

Fr. Dakle se bili možati? Jur. Buškaroia suli. Ma još so se fallili, da je sve to malo, da te pitat, da bi im šagod pokrešill.

Fr. Ča so iskali to so dobill.

Fr. Si čul Jurino, da je on pazinati tukao i po Šupotaršine pobiral nekakovo podpiso?

Jur. Govoro ja, da je prospal va slame poli žudihla Nehratiča, ki mu je pomogil ljudo lovit.

Fr. Tr taj žudih je bil negda naš čovik.

Jur. Drugi ti, on je bil vavok gospodsku prešpina.

Fr. A su jih pak čuda nalorili?

Jur. Oni dva brati žudih, da su se potkrižali a tri nau, ki su bil prevarani, su šil valje drugi dan va Puzin opozvat svoje podpisao a žudihov susod Matid, da je otel prev lego podpisio štot hartu ma da mu niso pustili.

Fr. Tako to ni štat pomil, kada so hojlo dat ljudan proštet ono, ča otoko ni podpisio nose.

Jur. Tr bi tako mogal čovik i santonau na smrt podpisat.

Fr. A to i žulo Krenjil i šarenjinkl.

Različite viesti.

Eugen Kumičić (Janio Sionicki) naš zavijak i poznati hrvatski romaniopisac podao je u 4. broju »Slobode« priobidjavati novu pripovjedku. Naslov je prviodiv ratiš. Pod podkrom. Smele va ovom i prvom poglavju, Sionicki ču u ovom nastavku izpričovajati svoja doživljaja u Bosni, kuno je godine 1878. Kričovao va vojsci za zapovjednika, pripovjedka bil imala bit veoma ljupa i zanimljiva. To se smiljo odeljivati od pisanja »Jelkine basijika«, »Primoraca« i »Gospojice Sabline«. Uz to nam je javil, da se snda nalozil pou tlakom nov Sionickij roman »Sirotna«, iz kojeg je jedno poglavje »Na moratol otihla oporodidnjeno a »pomonobroju« štava oporodidnjeno. Čestitamo zavijaku i prijatelju.

Mato Jugo. Opat nam je za bilježit smet jednoga od narodnih svedenikah Istro. Mato Jugo rodom iz Sv. Mateja u obdini Kastavskoj, stuzio je kroz više godinuh kao župnik u Materani, gdje ga nadjo proram smet prošlog polca. Pokojnik, preminu so uljo rado izlacio, bil juše čestit svedenik i listron rodoljub. Rodio so g. 1824., bilo mu ja dakle 83 god. nu mogno bil ho — švrat i zdrav kao što je bitavo — dočekat veliku starost, da nju u ovom zvanju zadobio pludinov, koje ga je u 5 danu avullia. Vrlomuo svedeniku i rodoljubu vješt pokoj!

Anton Dovotul, vjaroditelj u trešvanskom arhiditu preminuo je dno 20. febrara na vodenil u 50 god. dohu. Počivao u miru!

Promjono v trešvansko koparskoj biskupiji. G. Ljudoviti Vodopivac bio je potvrđon za župnika u Pomurjanu.

G. Karol Miklavčić premješten je iz Skradnje u Rijan kao duh. pomoćnik. G. Anto Aržid, svedenik splitske biskupije poslan je u Umag za duh. pomoćnika, a g. Anto Nikotič iz iste biskupije, pošao je za duh. pomoćnika u Buzot.

Umrlu su: 20. janara g. Ante Fuzul svedenik u miru u Zadru i 26. febrara g. Daniel Quargnoli, svedenik vidinske biskupije, boraveći u Kopru. Vješt njim pokoj! Župom u Ziminju upravlja g. Anto Požar, tamodnji duh. pomoćnik.

Do 20. marča otvorano su siljede župe: Luk, Kostabona, Klana, Sv. Ivanac, Grimandla, Golgorica i Zimlj.

Vjenčanje na bečkom dvoru. Dno 1. t. m. slavni su dva prejšera potemku uzvišeno carsko kuće, gospodiu nadvojvoda Karlo Stjepan i gospodiu nadvojvodičinja Marija Terezija svoje vjenčanje. Narod Austro Ugarske, vični od vjeka, da najurdnijim čuvestvom učestvuju u svih obiteljskih dogedjajih ljubijeno vladajuće kuće, čonose savezu srodacah plemenitih zaručnikah svoje najtoplje simpatije te jih najšekrenlijim željami prate k vjenčanju. Zaručnik i zaručnica potječu kao i svi živudi članovi prev. carske kuće po muškoj lozi od si covah cara Leopolda II., a to drugi sin carev, veliki vojvoda Ferdinand od Toskane (umro g. 1824.) bio je zaručidni prapradjed a treći sin, maršal nadvojvoda Karlo bio

je djed zaručnikov. No obje ove loze bilo su već prije vjenčanja u srodstvu i to mult nadvojvodkinje, nadvojvodkinju Marija Immaculata Clementina jest tdi zaručnikovo sestra, kraljice Marije Terezije, supruke napuljskoga kralja Ferdinanda II.

Našim čitateljem, koji nam šalju novac za list obično koncom svake godine, preporučamo, da nam ga. pošaljili im prije jek nam treba trošit kroz elu godinu i tako nemožemo čekati novele konca godine.

Pattaj, neće da miruje. Onaj znameniti porezni eksikator iz Buzeta, o kojemu bijaše već govora u ovom listu, što je ovo crnilo i klevošio g. Frana Floga, da je ovaj zakrivio, što puk mora čestovati adiolonni plaćati, viedil da mu je sve slobodno, počeo je iznova svoji otrov nu g. Floga rigati. Uptan od nekogh občanrah buzozotkih, zašto da moraju veći adiolonni plaćati, ređu nima taj delija, da ja tomu kriv Franz iz Storpoda. Tužni seljad, ne poznavajući klevošnika, povjoravao mu a g. Floga nije na više našilo podi po svojam poslu kao predsjednik čestovnog odbora, u selu Butari i Trebeše, jer so bojno za svoj život.

Naša prva opomenu — kako se čini — nije pomogla u red bi, da i predpostavljunt tog junaka malo mara što on erul i klevedo onobu, koja vrši točno i mirljivo svoju dužnost, onobu, koji bi namo oblasti moralo u zaštiti uzeti. Što domo, u Istri smol

Volika čast. Neki Istrani odomu iz Zola, imenom Lovisalo, profesorom je na malomj univerziti na otoku Sardiniji. U praznim danima bi kido, nu pred dva godinu odpravila ga politička oblast na talijansku granicu tu mu zabranila boravak u Anstiji. Ovih danah etjeđu i Iradonimo »Indipendent« aradnu čestitku istomu profesor, zamližejni biljamo, što so u tim dovjekom dogodio. Neka so on čide mišit čitlogi. Nekakvo ranidko družtvo, što obtažil na Sardiniji, imenovido ga je podistnim podpredsjednikom i Kuku čestitku blo bi mu pako poslao »Indipendent«, da ga je silidaju imenovale podčastim predjednikom kakovo rimsko družtvo, kojih ima valja obilno nu sponumotom otoku. Za gotovo jednu otel stupao »Indipendent« bio bi o tom važnom dogodjaju pan. Pak da se nečeš snijati!

Mjesto lugara III. razreda razpisano je za Primorje. Godišnja plaća iznad for. 300 a službena dohoda for. 75, osim toga dohodi de lugar for. 75 za odjelo, for. 13 za potrebu u pisarni i putne troškove. Molba valja podnatrati o. kr. nu upinjatiću u Trstu do konca mjeseca marča t. g.

Mi smo Istrani viđu našil anjedni Talijani u vrijeme bud kojih izborah, da tim anjedju svoju golotinja i da zavrnaju lahkovjerne. »Mi nismo ni Talijani ni Hrvati ved Istranci, višo poročka janlarin kad no radi o tom, da dokaze našim seljakom, da on niso Hrvati. Nu ta vika valja jedino u vrijeme izborah, a da su oni inače šilni Talijani i da ralo kao da nebi bilo drugo narodnosti u Istri, ovo jednog novog dokaza.

Obćinaka uprava u Vižnadi razpisala ju natječaj za mjesto obćinskog liečnika od koga se zahtjevu, osim znanstvenog sposobzhe; jedino poznavanje talijanskoga jezika i Tražit liečnika za obćinu, u kojoj se govori najvećema hrvatski jezik; za obćinu, u kojoj imade katastrofalnih obćinah, kao primjerice Kastelir, Sv. Nedelja itd., kojih pučanstvo govori jedino hrvatski jezik, tražit velimo liečnika, koji nemora poznati jezika vedno obćinarah, to je moguće jedino kod nas u Istri.

Mi bilježimo i ovu činjenicu, nek se znađe kako postupaju naši susjedi sa ubogim seljakom, kojemu su postavljene za gospodara. Bilježimo ju i radi toga, da vidi i čuje i sam puk, napose obćinari obćine Vižnada, kako brižno skrba za njihovo liečno dobro nijličiv gospodari. Za pamtitte si ovo dobro izvanjski obćinari vižnadski, koji čete dobiti i plaćati liečnika a ovaj van »neće moći« pomoći u najvećoj možudu potrebi, jer neće on vas nit vi njega razumjeti.

Vaši poglavnici če vam opet kod izbora vikati: »mi smo Istranci« i što su u latinu i što bi htjeli, da i vi budete, pokazuje vam najodličije gornji natječaj na mjesto liečnika u Vižnadi. Mala lutrija. U bečkom parlamentu svake se godine prepiru, da li se

ima li ne ukloniti malu lutriju, jer da ja to pogubna državna institucija za nevoljni narod, koji u nadi, da ča što dobiti, nobi kidkada i zadnju krajnjuru na terno li ambo. Država dobiva od male lutrije preko 12 milijunah forinti, znak dukle, da je najviše njih, koji gube. Svi dosadnji ministri finansoljah priznavahu, da ja lutrija veliko dobro za narod, nu odgovarajuć odhor zastupničke kuđe prihvatilo je očaljdnih danah vedinom glasovah resolućiju, kojom se pozivija vlada, da ukino malu lutriju. Što bude u tom pogledu zaključiti zastupnička kuđa, javit čemo u svojo doha našim čitateljem.

Da se poplta žonaki spol u osobito starije žone, dali su ona za dijgnudu male lutrije, to nečemo ogražiti, ako uzvredimo, da bi ona bile još za čavnije lutrije, jer što bi onda učinilo; kad bi jim se ovo li ono snajlo. Za saka neka se još ništa nehoje, nu svakako tako imaju koji krajcor, neka ga raije preštivo.

Ribarstvo u austrijskom Primorju za god. 1884—85. Po službenih poanteh našililo se i porabilo na mjestu istu u austrijskom Primorju od 23. aprila 1884. do 23. aprila 1885. u siljedećih kotarjih:

Table with columns: kotar, vried, for, porabilo kilogram, vried, for, porabilo kilogram. Rows include Trst, Pulj, Lašanj mali, Zadar, Split, Dubrovnik, Medjana.

Tršvanska burza dno 3. marča

Table with columns: Austrijska pap. renta for., Ugaraka, Ista u zlatu 4%, Dioneo nar. banko, kredit-banko, Tršvanska renta, London 10 lirun, sterlinah, Napoleoni, O. kr. čektil, Državne marke, Iata franczeško, talijanska lira.

Lutrijski brojevi dno 27. febrara

Table with columns: Trst, Olomouc, Buda Pest, Innsbruck, Prag, Lavov, Hermannstadt.

Podpisani častli se obznaniću P. n. obćinstvu, da ima nu orodaju svake otel odječe učinjone, od 12—22 for. i više. Očajnik, koja nije po volji usmo nadrag hoz prigovora. Muštro šilju se nu ogled!

PETAR SKAREL, krojač. Sv. Matej (kod Kinstva. Istra).

Podpisani usudjaju se vnozoriti sil'vno obćinstvo da ju otvorio u ulici »arriaria vocchie br. 18.

trgovinu od kišobranah

sa bogatim izborom koll avljenih koll vunenih pamučnih. Popravlja takodjer kišobrane i suocobranje. 24—12 Giulio Grim

Novi ustav za poređovanje službah i za služinčad te za stanovo, za tu i inozemstvo

Trst via del Ponte br. 5. Uredjuje se u talijanskom, njomackom i lovenskim jeziku. 18—24

Čudo obrta!

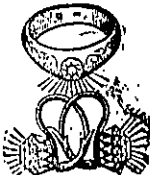

Same for. 7.75 stoji kod mene od danas izvrstna Vašingtonska Remontirka iz pravog dobrog zlata...

13letnog srebra, kušana od c. kr. baždarskog ureda for. 12.-

Za točnost 5 god. garantirano.

Excelsior brilanti

Same for. 3.50 jedan prsten iz 6 karatnog zlata sa excelsior brilanti u elegantni kožni i samostojni štaličkah.

Same for. 1.80

igla za kravatu

Iz 6 karatnog zlata sa excelsior brilanti u vrlo elegantnoj štaličkah podstavljenoj sa samotom.

Medaljon ili narukvica

Iz francuzkog dobrog zlata sa excelsior brilanti vrlo elegantni.

Excelsior brilanti jean poput voda sjajni, tako blistaviji i brniji, da su nedavno od najboljih poznavaca od pravih razlikati, a za točnost sa jamči. Naručba se prima u gotov novcu ili c. kr. poštarstvom pouzdom.

Skladište satovnih i urovaš J. H. Rabinovicz WIEN III. Hintere Zollamstrasse 9.

SUKNO ZA ODIJELA

od trajne ovčje vune za čovjeka srednje veličine: 3-10 metra za fr. 4.00 iz dobre vune...

I. STIKAROFSKY

utemeljeno 1880. Skladište tvorničko i BRNU (Brann). Uzori prašti. Osvetleak za og. krojača...

Skladište

Orkronih spravah i lo: za crkve katoličke, grčke pravoslavne itd. itd. Marija Cosulich i Adele Demarechi naslednice Katarine Garusa

izdavalac odgovorni urednik M. Mandić.

Prvi ustav 20- Ekonomička krojačnica Ivana Batelli-a Via Barriera vecchia N.ro 6. I. piano.

Bez ove obrambne znanke, zakonom štite, imado se taj lik po dr. Malidža samratni knno pitvoren

Cvet proti trzanju, po dr. Malidža. Je odlično vrhboji lik proti kostobolji i rumatizmu...

Zahvalja. G. J. pl. Trnkoczyja, liikaru na velikom meštarnu trgu u Ljubljani.

Liekarna Trnkoczy-a, na velikom meštarnu trgu u Ljubljani.

LECILNA ESSENCA ZELODOC. Dr. G. Piccoli-ja, Ljubljana.

G. Gavr. Piccoli-ju, lekaru na zahtev potvrdjujem, da sam Vaš cviet za Zoludnu, kojeg susnivilno su mi dobro poznaali...

G. Piccoli-ja «pri angelu» Ljubljana, Dunajsko mesto, gdje se naručbu odmah po poštom pouzdom izvršuju.

Nepogresivo! Svako dobilo iznenađujuć, kod koga bi moj sigurno djelovao ROBORANTIUM...

Nova ekonomička krojačnica Corso br. 26 p. I. 48-38. Odjele od same vune polag njore.

LUIGI CADORE limar zaprišegnuti procentel. Radionica utemeljena godine 1857. Via Torrente broj 1205-26 - RST.

LUIGI CADORE POKUČTSTVO jeftino, u velikom izboru kod IGNACIJA KRON-A u TRSTU -13 ulica al Teatro br. 4 (Tergersten).

Prosto od carine. NAJBOLJE POKUČTSTVO jeftino, u velikom izboru kod IGNACIJA KRON-A u TRSTU -13 ulica al Teatro br. 4 (Tergersten).

Velika partija ostanakah sagovah (10-12 metarab) šalje uz pouzede komad po 3 for. 80 nvč. B. Storch, u Brnu.

odjele fantastije polag cijenah, koje su nebujo konkurence. Također na obroke.

ŽELODOČNE BOLEZNI Jo moguće BAZO u POSVEMA ozdraviti 10 JERUZALEMSKI BALZAM ulini in nedozivljivi želočuh pijač.

GLAVNO SKLADIŠĆE U LEKARNI G. B. PONTONI v GORICI. Skladičah u Trstu u lekarni G. B. Roris, na Ruki u lekarni al Redentore, G. Gmeiner, u Korminu u lekarni A. Franzoni, v Tomini u lekarni E. Palisco.

Prašak za prsa Izvrsan liek proti kašlju, pro-mukotli, prehladi i drugim kataralnim manam. 48-44 Skladičah sa naputkom po 30 n. dobiva se u lekarah: Dubrovnik: Anton Cingria. Sibenik: Anton Cosolo.